

Ajda Kušej (16) dijakinja ZG in ZRG za Slovence

Draga,

kje si? Pogrešam tvoj zven. Pogrešam tvojo prisotnost. Jaz te čutim, mislim, govorim vsak dan, toda imam samo majhen košček tebe. Nisi več cela, popolna. Razpršena si po različnih telesih. Prej si imela več imen, zdaj imaš samo enega. Bila si čompa, repica, repca. Zdaj si samo še krompir. Jaz nisem krompir. S krompirjem nimam nič skupnega. Krompir ima zame isto vrednost kot Kartoffel. Sem pa repica in repca. Ko se sprehajam po šoli, pa me zasledujeta le krompir in Kartoffel. Vse repice, čompe in repce tam se pretvarjajo, da so krompirji ali Kartoffeln. Kadar jih slišim, se razjezim. Razjezim se od žalosti. Žalostna sem, ker vem, da se bodo čez nekaj časa repice, čompe in repce razvile v krompirje in še posebej v Kartoffeln. Nočem, da bodo samo še spomin. Hočem, da bi obstajali *für immer*. Želim si, da se v možgane *einsetza* več čomp, repc in repic. Zakaj je krompir več *wert* od moje repice in moje repce? Zakaj se krompir prej *annehmta*? Zakaj so se možgani pustili *zwaschat*? Zakaj so tako hitro *aufgeballt*?

Heutzutage si samo več *Sprochna*. Si *aber* veliko več od *Sprochne*. Si *Identität, Geschichte, Mensch. Wichtig* si mi. *Wichtig* si tudi *den anderen*. *Deswegen* prosim te, *kumm zurück und her auf di zu verstecken. Teifl huditsch*.